

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ФАРМАЦІЇ

«СОЦІАЛЬНА ФАРМАЦІЯ: СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

МАТЕРІАЛИ
XI міжнародної
науково-практичної
конференції

30 КВІТНЯ 2026 РОКУ
М. ХАРКІВ

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ФАРМАЦІЇ

«СОЦІАЛЬНА ФАРМАЦІЯ: СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

МАТЕРІАЛИ
XI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

30 квітня 2026 року

Харків
НФаУ
2026

УДК 615.15:378.145/.147

С 69

Редакційна колегія: А. А. Котвіцька, А. В. Волкова, Г.Л. Панфілова,
І. О. Сурікова, А. А. Ноздріна, Т. В. Дядюн

*Посвідчення Українського інституту науково-технічної експертизи та інформації
№ 822 від 17 листопада 2025 року*

Соціальна фармація: стан, проблеми та перспективи :
С 69 матер. XI Міжнар. наук.-практ. конференції (30 кв. 2026 р.,
м. Харків) / ред. кол.: А. А. Котвіцька та ін. – Х.: НФаУ, 2026. –
537 с.

Збірник містить матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Соціальна фармація: стан, проблеми та перспективи», в яких розглянуті питання щодо сучасного стану впровадження концепції соціальної фармації як складової ефективної сфери охорони здоров'я; особливостей нормативно-правового регулювання фармацевтичного забезпечення населення та тенденцій управління фармацевтичним сектором сфери охорони здоров'я; перспектив та розвитку соціально-ефективних механізмів забезпечення доступності фармацевтичної допомоги населенню; раціональної фармакотерапії як головного елементу ефективного та безпечного фармацевтичного забезпечення населення; сучасного стану діджиталізації та інформаційного забезпечення сфери охорони здоров'я; соціальних тенденцій менеджменту та маркетингу у фармації та соціальної відповідальності бізнесу в фармації; фармакоеконімічного аналізу схем лікування соціально-небезпечних захворювань; організації фармацевтичної допомоги в умовах надзвичайних ситуацій; соціально-психологічних та морально-етичних аспектів фармацевтичної діяльності в сучасних умовах; історичних аспектів медицини та фармації; викладання організаційно-економічних дисциплін у закладах вищої медичної та фармацевтичної освіти в умовах воєнного стану.

Матеріали подаються мовою оригіналу.

За достовірність матеріалів відповідальність несуть автори.

Редколегія не завжди поділяє погляди авторів.

УДК 615.15:378.145/.147

© А.А. Котвіцька, А.В. Волкова, Г.Л. Панфілова,

І.О. Сурікова, А.А. Ноздріна, Т.В. Дядюн, 2026

© Національний фармацевтичний університет, 2026

випадкам ненавмисного допінгу. Перспективи подальших досліджень полягають у розробці стандартизованих алгоритмів фармацевтичного консультування спортсменів та впровадженні відповідних навчальних програм для фахівців галузі.

БІОАКТИВНІ КОМПОНЕНТИ РОСЛИН, ЩО ПОКРАЩУЮТЬ ПРОЦЕС ЗАГОЄННЯ РАН

Коломієць Я.В., Негода Т.С., Полова Ж.М.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м. Київ, Україна
t-negoda@meta.ua

Вступ. Шкіра є найбільшим органом в організмі та виконує багато важливих функцій, включаючи захист органів, через шкірне всмоктування, підтримку форми тіла, збереження рідини, контроль температури, а також сенсорний контроль та контроль захворювань. Шкірні захворювання є серйозною проблемою охорони здоров'я в усьому світі. Опіки шкіри є одними з найпоширеніших травм шкіри у всіх вікових групах. Опіки визначаються як часткове або повне руйнування шкірного покриву або підлеглої тканини термічним, електричним або хімічним агентом або іонізуючим випромінюванням.

Метою нашого дослідження постало завдання зафіксувати та узагальнити традиційні практики використання лікарських рослин для лікування опіків.

Методи дослідження, які були використані – це опитування та бібліосемантичний метод.

Результати дослідження. Більшість методів лікування опіків починаються з місцевого застосування заспокійливих, захисних та протиінфекційних препаратів для запобігання інфекції. Багато рослин використовувалися в різних регіонах світу для лікування ран та опіків. Зазвичай мазі, виготовлені з різних лікарських рослин, використовувалися як лікувальні засоби завдяки широкій різноманітності лікарських інгредієнтів, таких як терпеноїди, таніни, алкалоїди, флавоноїди, ефірні олії, фенольні сполуки, сапоніни та жирні кислоти, які демонструють значний фармакологічний потенціал, такий як протипухлинні, протидіабетичні та антимікробні ефекти, а також косметичні властивості. Крім того, нещодавно було виявлено, що деякі біоактивні компоненти покращують лікувальний прогрес опіків. Ці фітокомпоненти не тільки економічно вигідні, але й нешкідливі. Наявність багатьох життєзабезпечуючих фітокомпонентів у рослинах спонукала вчених до наукової оцінки цих рослин на предмет потенційних властивостей загоєння ран. Розвиток природних ресурсів є метою,

яка стає все більш важливою в багатьох країнах. Лікарські рослини використовуються для лікування інфекцій. Ці рослини субсидуються як основа для стимулювання нових корисних фітокомпонентів, а також кольору, смаку та аромату їжі. ВООЗ підтримує оцінку ефективності ліків на рослинній основі для стандартизації їх використання та інтеграції їх у традиційні системи охорони здоров'я. Традиційні медичні практики значно відрізняються від країни до країни та від регіону до регіону. За даними ВООЗ, майже 80% населення країн, що розвиваються, використовує традиційну медицину як основне джерело терапії. Незважаючи на широке використання лікарських рослин, наукова категоризація знань про те, як призначати ці рослини недостатньо вивчена. Один з наукових підходів до вирішення цієї проблеми полягає в проведенні опитувань серед певних груп населення та зборі якомога більшої кількості даних. Потім ці дані класифікуються, аналізуються, порівнюються, ретельно перевіряються та представляють науковій та місцевій спільноті в чіткому надійному форматі, щоб належним чином зберегти їх для майбутніх поколінь.

Висновок. Широке використання лікарських рослин для лікування опіків шкіри спонукало нас провести опитування серед населення, щоб зрозуміти чи застосовують такі методи лікування. Результати цього дослідження допоможуть вченим у їхній клінічній роботі, спрямованій на надання наукових доказів щодо використання певних лікарських рослин для лікування опіків шкіри.

ФАРМАКОГНОСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ВІТАМІНОВМІСНОЇ СИРОВИНИ ЯК ЕТАП ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕЧНОГО ФАРМАЦЕВТИЧНОГО СУПРОВОДУ НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ ІМПОРТОЗАМІЩЕННЯ

Котова В.В., Шкадь А.Р.

ДЗ «Луганський державний медичний університет», м. Рівне, Україна

Astra-him@ukr.net

Вступ. Сучасний стан фармацевтичного сектору України в умовах воєнного стану та в період подальшого відновлення вимагає перегляду стратегій лікарського забезпечення. Порушення логістичних ланцюгів, девальваційні процеси та зниження купівельної спроможності населення гостро ставлять питання імпортозаміщення. Створення та впровадження вітчизняних засобів на основі лікарської рослинної сировини (ЛРС) є стратегічно важливим напрямком, що дозволяє зменшити залежність від іноземних поставок та забезпечити національну лікарську безпеку. Особливе місце у структурі фармацевтичної допомоги посідає вітамінорічна ЛРС. В умовах хронічного стресу, незбалансованого харчування та